

[Helen Beilm]

Det er kun ret og rimeligt, at vi ikke overlader det til de plagede naboer til forurenende virksomheder at sørge for, at der bliver ryddet op og rensset ud efter et årelangt miljøsvineri, sådan som det stort set er i dag. Hvorvidt de forurenede nabogrunde bliver rensset, afhænger jo i høj grad af, hvor mange ressourcer af såvel økonomisk som ikke mindst psykisk karakter beboerne har til rådighed. Beboerne er tvunget til at blive og på trods af sundhedsrisikoen kæmpe mod de store ulemper, som de er udsat for. Når det først er konstateret, at jorden omkring deres huse er forurenede, bliver husene jo stort set usælgelige, og mange gange er det desværre stadig tilfældet, selv om der har fundet oprydning sted.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, det er forsvarligt, at det skal afhænge af, om de lokale beboere har personlige ressourcer til at sørge for at få iværksat oprydningerne gennem diverse retssager. Et rent miljø er til gavn for hele samfundet, og derfor mener vi, det er nødvendigt – akkurat som det foreslås i lovforslaget – at give miljømyndighederne mulighed for hurtigt at rette op på de skader, der er sket, og derefter anlægge civil erstatningsretssag mod forurenere; men det skal naturligvis ske med beboernes samtykke. Lovforslaget ændrer altså ikke på den forurenende virksomheds retsstilling. Dets effekt er udelukkende at få fjernet forureningen hurtigst muligt og dermed komme de i forvejen hårdt ramte naboer til hjælp.

Med disse ord støtter Socialdemokratiet naturligvis lovforslaget, og vi vil forpligte os til at give det en hurtig gang gennem Miljøudvalget.

Flemming Hansen (KF):

Da vor ordfører på området, hr. Jens Jørgensen, desværre er forhindret i at være til stede, har han bedt mig om at læse sin tale op.

Jeg har gennemgået hans tale grundigt, og jeg kan se, at den fra ord til andet fuldstændig ligner fru Helen Beims tale. Så jeg vil ikke spille Folketingets tid, men kun sige, at vi er enige i lovforslaget og støtter det.

Erik Larsen (V):

Da Venstres ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg læse Venstres synspunkter op:

Miljøklagenævnets tolkning af miljøbeskyttelsesloven, hvorefter reglen om påbud om

rensning af grundarealer kun omfatter forureners eget matrikelnummer, giver nogle utilsigtede virkninger, hvis nabogrunden er forurenede, fordi det nu bliver op til naboen at få forurenere idømt henholdsvis oprydnings- og erstatningspligt gennem civilretligt søgsmål. For de uheldige og uskyldige naboer er det dels en besværlig vej over domstolene, og dels er der risiko for, at de efter en dyr retssag står i den situation, at de nok fik medhold i sagen, men ikke har noget at have deres ret i, da forurenere måske ikke på det tidspunkt har økonomisk mulighed for at leve op til retskravet.

Der er derfor fornuft og rimelighed i, at myndighederne træder i skadelidtes sted og sørger for rensning af grunden og rejser erstatningskrav mod forurenere. Påkendelse af erstatningsansvar vil således fortsat være et domstolsanliggende.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre øgede udgifter for virksomhederne, da virksomhederne også ifølge den nuværende lovgivning er erstatningspligtige ved ansvarspådragende forureninger.

I bemærkningerne til lovforslaget er det fastslået, at ingen myndigheder kan gå ind i en eventuel sag uden i forvejen at have sikret sig grundejerens samtykke til, at miljømyndighederne har den fornødne råderet over ejendommen under oprydningen og den efterfølgende retablering. Der kræves også ejerens accept af, at kravet om erstatning overdrages til den eller de myndigheder, der har afholdt udgiften til genopretningen.

I Venstre mener vi, at det er et fornuftigt lovforslag, og vi vil bidrage til en hurtig gennemførelse.

Gade (SF):

Jeg vil godt rose miljøministeren – det kan måske være tiltrængt i disse dage – fordi ministeren har handlet resolut, efter at vi fik Miljøklagenævnets afgørelse den 17. august.

Jeg kan forstå, at et bredt flertal også synes, at vi ikke kan have en sådan retstilstand her i landet, at i tilfælde af forurening af nabogrunde til en virksomhed kan man rent faktisk ikke få løst problemerne; det er jo det, der er realiteten. Vi var fra starten stemt i samme retning, som jeg ved at Miljøministeriet selv har arbejdet, nemlig simpelt hen at ændre loven, så man kunne give en virksomhed påbud om at rydde